ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lietas Nr. A420256018
Lietas arhīva Nr. AA43-0856-19/10
ECLI:LV:ADAT:2019:1022.A420256018.9.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2019.gada 22.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Margarita Osmane,
tiesneses Irina Kaļiņina un Roze Paegle

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par pienākuma uzlikšanu VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija" izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru tiktu veikta /pers. A/ piederošā transportlīdzekļa *Toyota Sienna* pastāvīga reģistrācija Latvijā, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 13.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /pers. A/ vērsās VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija" (turpmāk – CSDD) ar sūdzību par atteikumu pastāvīgi reģistrēt Latvijā pieteicējam piederošo transportlīdzekli *Toyota Sienna*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis), jo nav iesniegts atbilstības apliecinājums.

Ar CSDD 2018.gada 31.maija lēmumu Nr.11.11-3/1220 (turpmāk – sākotnējais lēmums) atstāts spēkā atteikums Transportlīdzekļa pastāvīgai reģistrācijai Latvijā, jo nav iesniegts atbilstības apliecinājums.

Sākotnējā lēmuma pamatojumā norādīts, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumu Nr.1080 „Transportlīdzekļu reģistrācijas noteikumi" (turpmāk – noteikumi Nr.1080) 39.1.8.apakšpunktu viens no ārvalsts ievesta transportlīdzekļa reģistrācijai nepieciešamajiem dokumentiem ir atbilstības apliecinājums. Savukārt noteikumu Nr.1080 39.2.apakšpunktā paredzēta virkne izņēmumu, kad šāds dokuments nav nepieciešams, piemēram, ja transportlīdzeklim ir veikta atbilstības novērtēšana un par to liecina tipa apstiprinājuma marķējums uz transportlīdzekļa izgatavotāja plāksnītes vai tiek iesniegta Eiropas Savienības (turpmāk – ES) harmonizētajām prasībām atbilstoša transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība ar atzīmi par piešķirto valsts tipa vai individuālo apstiprinājumu. Strīdus Transportlīdzeklim nav veikta Eiropas Kopienas tipa apstiprināšanas procedūra, nav izsniegts Eiropas Kopienas atbilstības sertifikāts un uz izgatavotāja plāksnītes nav norādīts Eiropas Kopienas tipa apstiprinājuma marķējums. Transportlīdzekļa iepriekšējās reģistrācijas valsts Lietuvas izsniegtajā pastāvīgās reģistrācijas apliecībā nav norādīts ne valsts tipa, ne individuālā apstiprinājuma numurs, kā arī nav saņemts reģistrācijas iestādes apliecinājums, ka transportlīdzeklim ir veikta atbilstības novērtēšana. Līdz ar to iepriekšējās reģistrācijas valsts Lietuvas pastāvīgās reģistrācijas apliecība nav uzskatāma par atbilstības apliecinājumu un šāda transportlīdzekļa atbilstības novērtēšana ir jāveic atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumu Nr.1494 „Mopēdu, mehānisko transportlīdzekļu, to piekabju un sastāvdaļu atbilstības novērtēšanas noteikumi" (turpmāk – noteikumi Nr.1494) prasībām.

[2] Izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, ar Satiksmes ministrijas (turpmāk – ministrija vai atbildētāja) 2018.gada 18.jūlija lēmumu Nr.03-02/2091 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Vienota transportlīdzekļu atbilstības sertifikātu atzīšana ES attiecas uz tiem transportlīdzekļiem, kuriem veikta atbilstības novērtēšana atbilstoši ES harmonizētajām prasībām, kas ietvertas Eiropas Parlamenta un Padomes 2007.gada 5.septembra Direktīvā 2007/46/EK, ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (pamatdirektīva) (turpmāk – Direktīva 2007/46/EK). Minētās prasības paredz, ka transportlīdzekļi, kas atbilstoši vienotai kārtībai ir sertificēti jebkurā dalībvalstī (attiecīgi saņēmuši Eiropas Kopienas apstiprinājumu un ir atbilstoši marķēti), ir jāatzīst arī citās ES dalībvalstīs, līdz ar to reģistrācijai nav nepieciešami papildu nosacījumi.

CSDD 2018.gada 15.maijā veiktajā Transportlīdzekļa agregātu numuru salīdzināšanā uz izgatavotāja plāksnītes tipa apstiprinājuma marķējums nav konstatēts, savukārt iepriekšējās reģistrācijas valsts (Lietuva) izsniegtajā pastāvīgās reģistrācijas apliecībā nav norādīts ne valsts tipa, ne individuālais apstiprinājuma numurs, kā to paredz Padomes 1999.gada 29.aprīļa Direktīvas 1999/37/EK par transportlīdzekļu reģistrācijas dokumentiem (turpmāk – Direktīva 1999/37/EK)

1.pielikuma 11.5.D.2.punkts, kurā norādīti reģistrācijas apliecībā obligāti norādāmie dati par transportlīdzekli. Līdz ar to iepriekšējās reģistrācijas valsts pastāvīgās reģistrācijas apliecība nav uzskatāma par Transportlīdzekļa atbilstības apliecinājumu.

[2.2] Ievērojot noteikumu Nr.1494 82.punktā un Direktīvas 2007/46/EK 24.panta 6.punktā noteikto, kā arī CSDD no Lietuvas transportlīdzekļu reģistra iegūto informāciju, secināms, ka Transportlīdzeklim Lietuvā nav veikta individuālā apstiprināšanas procedūra atbilstoši Direktīvas 2007/46/EK prasībām un individuālais atbilstības sertifikāts nav izsniegts, bet ir veikta tikai gaismas un signālierīču pielāgošana saskaņā ar nacionālajām tehnisko apskašu noteikumu prasībām. Tādējādi nav iesniegti visi Transportlīdzekļa reģistrēšanai nepieciešamie dokumenti un transportlīdzeklim ir jāveic atbilstības novērtēšana atbilstoši noteikumu Nr.1494 prasībām.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par pienākuma uzlikšanu CSDD izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru tiktu veikta strīdus Transportlīdzekļa pastāvīga reģistrācija Latvijā.

Pieteikums pamatots ar turpmāk atreferētajiem argumentiem.

[3.1] Transportlīdzeklis bija pienācīgi reģistrēts Lietuvā kopš 2008.gada. Līdz 2018.gada maijam, kad pieteicējs iegādājās Transportlīdzekli, ar Lietuvas reģistrāciju tas bija ekspluatēts Eiropas Ekonomikas zonas valstu teritorijā, nekonstatējot Transportlīdzeklī neatbilstības piemērojamām tiesībām.

[3.2] Noteikumi Nr.1080 ir izdoti saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 10.panta $1.^{4}$daļu un $10.^{2}$panta ceturto daļu, paredzot, ka Ministru kabinets nosaka tikai kārtību, kādā veic ceļu satiksmē iesaistīto transportlīdzekļu reģistrāciju un noņemšanu no uzskaites. Savukārt noteikumi Nr.1494, kas izdoti saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma $15.^{1}$panta ceturto daļu, tikai nosaka kārtību, kādā būtu jāveic atbilstības novērtēšana, bet neparedz tai kādus priekšnosacījumus, par ko ir strīds šajā lietā.

Ceļu satiksmes likums ir balstīts uz ES tiesību aktiem, kas ir saistoši Latvijas Republikai. Transportlīdzekļu reģistrācijas prasības nevar būt pretrunā ES tiesībās noteiktajām.

[3.3] Direktīvas 2007/46/EK 24.panta 6.punkts paredz, ka, kaut arī individuāla apstiprinājuma derīgumu attiecina vienīgi uz apstiprinājuma piešķīrējas dalībvalsts teritoriju, tomēr cita dalībvalsts ļauj pārdot, reģistrēt vai nodot ekspluatācijā transportlīdzekli, par ko kādā dalībvalstī saskaņā ar šo pantu ir izsniegts individuāls apstiprinājums, ja vien nav pamatotu iemeslu uzskatīt, ka tehniskie noteikumi, ar ko saskaņā apstiprināts transportlīdzeklis, nav līdzvērtīgi tiem, ko piemēro attiecīgā valstī.

Pārsūdzētajā lēmumā nav ietverta norāde par tehnisko noteikumu nelīdzvērtību, vien norādīts, ka individuālais apstiprinājums Lietuvā nav sniegts. Pieteicēja ieskatā, atļaujot Transportlīdzekļa reģistrāciju un ekspluatāciju kopš 2008.gada, Lietuvai individuālā apstiprinājuma prasība bija jāievēro.

[3.4] Ministrijas veiktā Direktīvas 1999/37/EK interpretācija ir kļūdaina un pretēja Eiropas Savienības Tiesas (turpmāk – EST) paustajām atziņām.

No EST paustajām atziņām 2011.gada 27.oktobra spriedumā lietā Nr.C-311/10, 2012.gada 6.septembra sprieduma lietā Nr.C-150/11, 2009.gada 16.jūlija sprieduma lietā Nr.C-165/08 izriet uzskats, ka nevar attaisnot sistemātisku prasību iesniegt atbilstības sertifikātu, pamatojot ar nepieciešamību pārbaudīt tādu transportlīdzekļu tehniskos parametrus, kuriem ir reģistrācijas apliecība, jo šāda prasība liegtu jebkādu nozīmi citās dalībvalstīs izsniegtu reģistrācijas apliecību atzīšanas principam, kāds tas paredzēts Direktīvas 1999/37/EK 4.pantā. Savukārt 1993.gada 12.oktobra spriedumā lietā Nr.C-37/92 EST atzina, ka dalībvalsts nevar atsaukties uz primāriem vispārējo interešu iemesliem, kas minēti Līguma par Eiropas Savienības darbību 36.pantā, vai vienu no obligātajām prasībām, kas minētas EST judikatūrā, jo no iepriekš minētā izriet, ka, izņemot pagaidu reģistrācijas gadījumu, Direktīva 1999/37/EK nepieļauj pieprasīt citu dokumentu, izņemot reģistrācijas apliecību tāda transportlīdzekļa gadījumā, kas iepriekš reģistrēts citā dalībvalstī. Ja jautājums ir saskaņoti regulēts ES tiesību aktos, ikviens ar to saistīts valsts pasākums ir jāizvērtē, ņemot vērā saskaņošanas tiesību akta normas, nevis primāro tiesību normas.

Pārbaudot pieejamos informācijas avotus, secināms, ka Lietuvas Republikai nav noteiktās speciālās – no harmonizētajām ES prasībām atšķirīgas – prasības transportlīdzekļu atbilstības novērtēšanai, kā arī nav bijusi uzsākta pārkāpuma procedūra saistībā ar šo harmonizēto prasību neievērošanu. Arī no Eiropas Komisijas skaidrojošā paziņojuma par procedūrām to mehānisko transportlīdzekļu reģistrācijai, kuru izcelsmes valsts ir citā dalībvalstī (2007/C68/04) (turpmāk – skaidrojošais paziņojums), izriet, ka valsts iestādes nevar pieprasīt Eiropas Kopienas atbilstības sertifikātu transportlīdzekļiem, kuri iepriekš reģistrēti citā dalībvalstī, ja transportlīdzekļa iepriekšējās reģistrācijas apliecība pilnībā atbilst Direktīvā 1999/37/EK minētajam paraugam. Saskaņā ar minētās direktīvas 4.pantu, dalībvalsts izdotā reģistrācijas apliecība ir jāatzīst pārējām dalībvalstīm, ja transportlīdzekli pārreģistrē šajās dalībvalstīs.

[3.5] Pārsūdzētais lēmums neatbilst ES tiesību normām, līdz ar to nevar tikt atzīts par tiesisku un pamatotu.

[4] Ministrija pirmās instances tiesai rakstveida paskaidrojumos norāda, ka pieteikums nav pamatots, balstoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem apsvērumiem. Papildus iestāde norādīja, ka Direktīvas 1999/37/EK un 2007/46/EK ir savlaicīgi un atbilstoši transponētas nacionālajos tiesību aktos, un to normas nepieļauj transportlīdzekļa pastāvīgu reģistrēšanu Latvijā bez atbilstības apliecinājuma.

Direktīvas 2007/46/EK 24.panta 6.punkts nosaka, ka individuāla apstiprinājuma derīgums attiecas vienīgi uz apstiprinājuma piešķīrējas dalībvalsts teritoriju. Cita dalībvalsts ļauj pārdot, reģistrēt vai nodot ekspluatācijā transportlīdzekli, par ko kādā dalībvalstī saskaņā ar šo pantu ir izsniegts individuāls apstiprinājums, ja vien nav pamatotu

iemeslu uzskatīt, ka tehniskie noteikumi ar ko saskaņā apstiprināts transportlīdzeklis, nav līdzvērtīgi tiem, ko piemēro attiecīgā valstī. Minētā sakarā CSDD informēja ministriju, ka Transportlīdzeklim Lietuvā nav veikta individuālās apstiprināšanas procedūra atbilstoši Direktīvas 2007/46/EK prasībām un individuālais atbilstības sertifikāts nav izsniegts.

Pieteicējs kļūdaini uzskata, ka reģistrācija Lietuvā kā ES dalībvalstī pati par sevi ir līdzvērtīga atbilstības apliecinājumam. Lietā nav strīda par to, ka Transportlīdzeklim nav piešķirts Eiropas Kopienas tipa apstiprinājums un nav izsniegts Eiropas Kopienas atbilstības sertifikāts, līdz ar to CSDD kā kompetentajai iestādei transportlīdzekļu reģistrācijas jomā ir tiesisks pamats prasīt atbilstības apliecinājumu.

[5] CSDD pirmās instances tiesai rakstveida paskaidrojumos norāda, ka pieteikums nav pamatots, papildus norādot turpmāk atreferētos argumentus.

[5.1] Transportlīdzeklis Lietuvā ir reģistrēts 2008.gadā, t.i., līdz 2011.gada 31.decembrim, tādēļ uz to nav attiecināms neviens no noteikumu Nr.1080 39.2.apakšpunktā norādītajiem izņēmumiem. Pieteicējam, lai reģistrētu Transportlīdzekli, bija CSDD jāiesniedz atbilstības apliecinājums.

[5.2] Strīdus Transportlīdzeklis nav paredzēts ES tirgum un šāda transportlīdzekļa reģistrēšana un dalība ceļu satiksmē Eiropā bez atbilstības apliecinājuma nav pieļaujama, jo nav pierādīta tā atbilstība ES spēkā esošo normatīvo aktu prasībām, kas nodrošina augsta līmeņa ceļu satiksmes drošību, veselības aizsardzību, vides aizsardzību un energoefektivitāti.

[5.3] Skaidrojošs paziņojums ir attiecināms uz procedūrām mehānisko transportlīdzekļu reģistrācijai, kuru izcelsmes valsts ir citā dalībvalstī, nevis uz transportlīdzekļiem, kuru izcelsmes valsts nav Eiropas Kopienas dalībvalsts, kā tas ir konkrētajā gadījumā (Transportlīdzekļa izcelsmes valsts ir Amerikas Savienotās Valstis).

[6] Administratīvā rajona tiesa ar 2019.gada 13.marta spriedumu pieteikumu noraidīja.

Tiesa atzina, ka lietā nav neviena pierādījuma, kas apliecinātu to, ka Transportlīdzeklim Lietuvā ir izsniegts atbilstības apliecinājums. Tā kā pēc CSDD pieprasījuma pieteicējs nevarēja iesniegt Transportlīdzekļa atbilstības apliecinājumu, Transportlīdzekļa pastāvīga reģistrācija Latvijā atteikta pamatoti. Secīgi tiesa lietā nekonstatēja priekšnoteikumus pieteicējam labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

Spriedums motivēts šādi.

[6.1] CSDD atteica Transportlīdzekļa reģistrāciju Latvijā, jo pieteicējs iestādei nav iesniedzis atbilstības apliecinājumu. Savukārt pieteicējs uzskata, ka Transportlīdzekļa reģistrācijai nav nepieciešams atbilstības apliecinājums, jo Transportlīdzeklis no 2008.gada bija reģistrēts citā ES dalībvalstī – Lietuvā. Līdz ar to tiesa vērtēja, vai, ievērojot to, ka Transportlīdzeklis 2008.gadā tika reģistrēts Lietuvā, šā transportlīdzekļa reģistrācijai Latvijā ir jāiesniedz CSDD atbilstības apliecinājums.

[6.2] Skaidrojošā paziņojumā norādīts, ka tā mērķis ir sniegt visaptverošu pārskatu un jaunāko informāciju par Eiropas Kopienas tiesību aktu principiem, kas attiecas uz mehānisko transportlīdzekļu reģistrāciju dalībvalstī, kas nav iegādes valsts, un pārreģistrāciju dalībvalstu starpā, ņemot vērā jaunākās izmaiņas Eiropas likumdošanā un Eiropas Kopienas tiesas judikatūru.

Atbilstoši skaidrojošā paziņojumā minētajam mehānisks transportlīdzeklis ir „iepriekš reģistrēts citā dalībvalstī", ja ir saņemta administratīva atļauja to izmantot ceļu satiksmē, ieskaitot tā identifikāciju un reģistrācijas numura izdošanu. Tiesa skaidrojošo paziņojumu attiecināja uz izskatāmo lietu, jo nav strīda par to, ka Transportlīdzeklis iepriekš reģistrēts Lietuvā un, ka minētajā paziņojumā ir skaidroti mehānisko transportlīdzekļu pārreģistrēšanas principi dalībvalstu starpā, tostarp par transportlīdzekļiem, kuri individuālā kārtā importēti no trešām valstīm.

[6.3] No skaidrojošā paziņojuma 3.3.1.apakšpunkta izriet, ka Eiropas Kopienas tipa apstiprināšanas prasība attiecas uz visiem sērijveidā ražotajiem vieglajiem automobiļiem, kas ir apstiprināti kopš 1996.gada. Šī ir procedūra, ar kuras palīdzību dalībvalsts apstiprina, ka transportlīdzekļa tips atbilst visām Eiropas drošības un vides aizsardzības prasībām. Eiropas Kopienas tipa apstiprinājums ir spēkā visās dalībvalstīs.

Lietā nav strīda par to, ka Transportlīdzeklis ir ražots Japānā Amerikas Savienoto Valstu tirgum un tam nav Eiropas Kopienas tipa apstiprinājuma.

Saskaņā ar skaidrojošā paziņojuma 3.3.2.apakšpunktu jaunajam mehāniskajam transportlīdzeklim, kam nav Eiropas kopienas tipa apstiprinājuma, var veikt apstiprinājuma procedūru saņēmēja dalībvalstī, pirms šo transportlīdzekli atļauj reģistrēt. Valsts apstiprināšanas procedūras rezultātā tiek izdots valsts atbilstības sertifikāts, kuru cita starpā izmanto mehāniskā transportlīdzekļa reģistrācijai. Valsts apstiprinājums var būt vai nu valsts tipa apstiprinājums, vai arī valsts individuālais apstiprinājums.

Valsts individuālais apstiprinājums attiecas uz konkrētā transportlīdzekļa (kas var būt unikāls vai var nebūt tāds) atbilstības apstiprināšanu attiecīgajām valsts prasībām. Šī procedūra jo īpaši attiecas uz transportlīdzekļiem, kuri individuālā kārtā importēti no trešām valstīm un kuri neatbilst Eiropas tipa apstiprinājuma prasībām.

Ievērojot minēto, tiesa pārbaudīja, vai Transportlīdzeklim ir individuālais apstiprinājums, pirms tam izvērtējot pieteicējas iebildumus par nacionālajos normatīvajos aktos noteikto prasību par atbilstības apliecinājuma nepieciešamību.

[6.4] Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 1.panta $23.^2$punktam (*spēkā no 2016.gada 1.janvāra*) transportlīdzekļa atbilstības apliecinājums ir dokuments, kas atbilstoši normatīvajiem aktiem par riteņu transportlīdzekļu un to sastāvdaļu atbilstības novērtēšanu apliecina, ka mehāniskajam transportlīdzeklim (izņemot bezceļu transportlīdzekli) vai tā piekabei (puspiekabei) veikta atbilstības novērtēšana. Transportlīdzekļu un to sastāvdaļu atbilstības novērtēšana tiek veikta Ceļu

satiksmes likuma 15.[1]pantā paredzētajā kārtībā.

Saskaņā ar noteikumu Nr.1080 39.1.8.apakšpunktu, lai reģistrētu transportlīdzekli, jāiesniedz atbilstības apliecinājums, izņemot šo noteikumu 39.2.apakšpunktā minētajos gadījumos. Atbilstoši šo noteikumu 39.2.4.apakšpunktam izņēmuma gadījums, kad atbilstības apliecinājums transportlīdzekļa reģistrācijai nav jāiesniedz, ir pēc 2011.gada 31.decembra Lietuvā pirmo reizi reģistrētam vieglajam automobilim, ja attiecīgajam transportlīdzeklim piešķirts ES tipa vai individuālais apstiprinājums, valsts tipa vai individuālais apstiprinājums.

Ievērojot, ka Transportlīdzeklis ir ražots Japānā Amerikas Savienoto Valstu tirgum, un tam nav izsniegts ES tipa vai valsts tipa apstiprinājums, kā arī Transportlīdzeklis ir reģistrēts Lietuvā pirms tiesību normā noteiktā datuma (pirms 2011.gada 31.decembra), līdz ar to tiesa atzina, ka uz izskatāmo gadījumu nav attiecināmi noteikumos Nr.1080 39.2.apakšpunktā minētie izņēmumi, kad transportlīdzeklim nav nepieciešams atbilstības apliecinājums.

[6.5] Skaidrojošā paziņojuma 3.3.2.apakšpunktā tostarp norādīts, ka valsts tipa apstiprinājuma un individuālā apstiprinājuma procedūras mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kurus paredzēts pirmo reizi izmantot vai reģistrēt ES, parasti atrodas ārpus Eiropas Kopienas tiesību aktu darbības sfēras. Taču valsts apstiprinājuma procedūrām mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuri jau ir saņēmuši valsts apstiprinājumu citā dalībvalstī, un mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuri jau reģistrēti citā dalībvalstī, ir jāatbilst Eiropas Kopienas līguma 28. un 30.pantam. Saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas judikatūru šādu valsts procedūru pastāvēšana pati par sevi nav pretrunā ar šiem pantiem. Taču šiem apstiprinājumiem ir jāatbilst noteiktiem procedūras nosacījumiem, lai tie atbilstu Eiropas Kopienas līguma 28. un 30.pantam.

Atbilstoši skaidrojošā paziņojuma 3.5.2.apakšpuntam attiecībā uz mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuri iepriekš reģistrēti citā dalībvalstī, reģistrācijas dalībvalsts var tikai pieprasīt iesniegt šādus dokumentus: a) nesaskaņotas reģistrācijas apliecības oriģinālu vai kopiju, kas izdota citā dalībvalstī; b) saskaņoto reģistrācijas apliecību; c) Eiropas Kopienas vai valsts atbilstības sertifikātu, ja mehāniskajam transportlīdzeklim nav Eiropas Kopienas atbilstības sertifikāta, valsts iestādes var pieprasīt valsts atbilstības sertifikātu.

No minētā tiesa secināja, ka nacionālajos normatīvajos aktos noteiktā prasība iesniegt valsts atbilstības sertifikātu nav pretrunā Direktīvas 1999/37/EK 4.pantam, kā to norāda pieteicējs. Tiesa piekrita CSDD viedoklim, ka Direktīvas 1999/37/EK un 2007/46/EK ir savlaicīgi un precīzi transponētas nacionālajos tiesību aktos.

[6.6] Pieteicējs uzskata, ka Transportlīdzekļa reģistrēšanas fakts Lietuvā 2008.gadā rada tiesisko paļāvību tā pastāvīgai reģistrācijai Latvijā, savukārt no Direktīvas 1999/37/EK izriet, ka pati tehniskā apliecība ir kā dokuments, kas apliecina atbilstību. Tiesa minētajam nepiekrita, norādot, ka atbilstoši Direktīvas 1999/37/EK 4.pantam reģistrācijas apliecību, ko izsniegusi kāda dalībvalsts, atzīst pārējās dalībvalstīs, lai transportlīdzekli identificētu starptautiskajā satiksmē vai pārreģistrētu citā dalībvalstī. Atbilstoši minētās direktīvas I pielikuma „K" apakšpunktam transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norāda tipa apstiprinājuma numuru, ja ir pieejams.

Pārbaudot Lietuvas kompetentās iestādes izsniegto Transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību Nr.E671716, tiesa secināja, ka tās „K" apakšpunktā nav atzīmes par tipa apstiprinājumu. Tādējādi šī reģistrācijas apliecība neapstiprina, ka Transportlīdzeklim Lietuvā bija izsniegts atbilstības apliecinājums, jo par to nav izdarīta atzīme transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā. Pat pie nosacījuma, ja dokumenti, kas saistīti ar Transportlīdzekļa atbilstības apliecināšanu Lietuvā, ir iznīcināti (kā to norāda pieteicējs), tas neizskaidro, kādēļ attiecīgā atzīme nav atrodama vēl 2008.gadā Transportlīdzeklim izsniegtajā reģistrācijas apliecībā. Arī izdrukā no Eiropas transportlīdzekļu un to vadītāju informatīvās sistēmas (*EUCARIS*) nav atzīmes par to, ka Transportlīdzeklim Lietuvā bija izsniegts atbilstības apliecinājums. Transportlīdzekļa reģistrēšanas fakts Lietuvā 2008.gadā pats par sevi nenozīmē, ka šim transportlīdzeklim piešķirts ES tipa vai individuālais apstiprinājums, valsts tipa vai individuālais apstiprinājums atbilstoši Direktīvas 2007/46/EK prasībām.

[6.7] CSDD pamatoti pieteicējam atteica Transportlīdzekļa pastāvīgu reģistrāciju Latvijā, jo lietā nav neviena pierādījuma, kas apliecinātu atbilstības apliecinājuma izsniegšanu Transportlīdzeklim, arī pieteicējs CSDD nav iesniedzis attiecīgo atbilstības apliecinājumu. Nekonstatējot minēto pierādījumu esību lietā, uz lietu nav attiecināmas EST 2009.gada 16.jūlija spriedumā lietā Nr.C-165/08, 2011.gada 27.oktobra spriedumā lietā Nr.C-311/10 un 2012.gada 6.septembra spriedumā lietā Nr.C-150/11 paustās atziņas. Uz lietu nav attiecināmas arī EST 2014.gada 20.marta spriedumā lietā Nr.C-639/11 minētās atziņas, jo atteikums Transportlīdzekļa pastāvīgai reģistrācijai Latvijā pamatots ar atbilstības apliecinājuma neesību, nevis prasību pārbūvēt transportlīdzekli.

[6.8] Nekonstatējot priekšnoteikumus pieteicējam labvēlīga administratīvā akta izdošanai, tiesa pieteikumu noraidīja.

[7] Pieteicējs par Administratīvās rajona tiesas spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka spriedumā ietvertie argumenti ir pretrunā ES tiesību principiem, savukārt par skaidrojošo paziņojumu izdarītie tiesas secinājumi ir pretēji tā būtībai un mērķiem, kā arī lietas izskatīšanā pirmās instances tiesa nav ievērojusi objektīvās izmeklēšanas principu.

Minētais pamatots ar turpmāk atreferētajiem argumentiem.

[7.1] Nepilnīgi atspoguļojot skaidrojošajā paziņojumā minēto un neanalizējot Direktīvas 1999/37/EK saturu, tiesa secināja, ka lietā ir pārbaudāms, vai Transportlīdzeklim tika veikts individuālais apstiprinājums Lietuvā. Tomēr šādam tiesas secinājumam ir divi trūkumi: 1) ar to tiek apšaubīts, ka 10 gadu reģistrācija Lietuvā apstiprina Transportlīdzekļa atbilstību ES prasībām; 2) nav apliecinājumu, ka CSDD un ministrija reāli veica aktīvas darbības, lai izprasītu Transportlīdzekļa reģistrācijas pamatu Lietuvā, nevis tikai e-pastā sarakstoties ar personām, kuru sasaiste ar transportlīdzekļu reģistrāciju Lietuvā nav skaidra.

[7.2] Tiesa neveica tādu ES tiesību normu analīzi, kas nosaka dalībvalstīm tiesības – vai otrādi – aizliegumu – veikt pastāvīgu reģistrāciju tādiem transportlīdzekļiem, kuri neatbilst vispārējām ES prasībām. Tiesa ir pieņēmusi, ka dalībvalstīm

vispārēji atļauts veikt neatbilstošu transportlīdzekļu pastāvīgu reģistrāciju, tāpēc reģistrējot to pašu transportlīdzekli, kurš jau bija ilgstoši reģistrēts citā dalībvalstī, tomēr jāveic atkārtota atbilstības pārbaude.

[7.3] Tiesa nav izskaidrojusi, kāda tieši ir Direktīvu 1999/37/EK un 2007/46/EK darbības sfēra, līdz ar to nav skaidrs, ar ko konkrēti tiek pamatots tiesas secinājums, ka minēto direktīvu normas paredz iespēju pieprasīt veikt atbilstības novērtējumu tiem transportlīdzekļiem, kuri jau ir bijuši pirms tam reģistrēti citā dalībvalstī. Izraujot no konteksta skaidrojošajā paziņojumā minēto iespēju 3.5.2.apakšpunktā pieprasīt valsts atbilstības sertifikātu, tiesa kļūdaini to sasaistīja ar iespēju pieprasīt veikt atkārtotu atbilstības novērtējumu. Skaidrojošā paziņojuma 3.3.2.apakšpunktā tostarp ir norādīts, ka atbilstības pārbaudes procedūras nedrīkst dublēt kontroli, kas jau ir veikta citu procedūru kontekstā vai nu tajā pašā valstī, vai citā dalībvalstī.

[7.4] Lai novērtētu, vai pieteicēja prasība veikt Transportlīdzekļa pastāvīgu reģistrāciju Latvijā bez papildus atbilstības novērtēšanas ir pamatota, ir jānoskaidro, vai dalībvalstis drīkst reģistrēt vai paturēt spēkā savā teritorijā tādu transportlīdzekļu reģistrāciju, kuri vispārēji neatbilst ES prasībām. Tiesa uz šo jautājumu ir atbildējusi apstiprinoši, tomēr pamatojums tam spriedumā iztrūkst.

Tiesa kļūdaini secināja, ka, ja tipa apstiprinājuma numurs transportlīdzekļa apliecībā nav norādīts, tad šāda apliecība nav atzīstama citā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvas 1999/37/EK 4.pantu. Šāds tiesas secinājums ir pretrunā gan ar minētās direktīvas būtību, gan ar ES tiesiskā regulējuma pamatprincipiem un tiesību normu interpretācijas kārtību.

[7.5] Spriedumā ietvertā atsauce uz Ceļu satiksmes likuma 1.panta 23.^{2}punktu nav korekta, jo minētajā tiesību normā tikai sniegta atbilstības apliecinājuma definīcija, lai atvieglotu attiecīgu vārdu lietošanu likuma tekstā, nevis kādu tiesību vai pienākumu nodibinošā norma.

[7.6] Uz lietas faktiskajiem apstākļiem tiesa attiecināja noteikumu Nr.1080 39.2.apakšpunktā minētos izņēmumus, vienlaikus nepamatoti konstatējot, ka noskaidrot, uz kā pamata ir veikta reģistrācija Lietuvā, vispār nav valsts iestāžu pienākums.

Par pamatu transportlīdzekļa pirmajai reģistrācijai ES bija jābūt atbilstības sertifikātam. Turklāt abās minētajā valstīs transportlīdzekļu reģistrācijai ir jābūt veiktai saskaņā ar harmonizētajām ES prasībām (noteikumu Nr.1080 39.2.2., 39.2.4.punkts u.c.). Norāde uz Eiropas Kopienas tipa apstiprinājuma sertifikātu, kādu noformē saskaņā ar harmonizētajām ES prasībām, satur arī noteikumi Nr.1494, kas izdoti saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 15.^{1}panta ceturto daļu. Pārbaudot pieejamos informācijas avotus, secināms, ka Lietuvai nav noteiktās speciālās – no harmonizētajām ES prasībām atšķirīgas – prasības transportlīdzekļu atbilstības novērtēšanai, kā arī nav bijusi uzsākta pārkāpuma procedūra saistībā ar šo harmonizēto prasību neievērošanu.

[7.7] Eiropas transportlīdzekļu un to vadītāju informatīvo sistēmu (*EUCARIS*) tiesa interpretēja pretēji šīs sistēmas izveidošanas un uzturēšanas mērķiem, kļūdaini uztverot to par saistošu datu avotu par visiem transportlīdzekļu atbilstības sertifikātiem un secinot, ja šajā sistēmā nav kādu datu, tas rada iespēju prasīt dublējošo atbilstības pārbaudi.

Atsaucoties uz Līguma par Eiropas transportlīdzekļu un vadītāja apliecību informācijas sistēmu (*EUCARIS*) 2., 4. un 5.pantā noteikto, pieteicējs, pretēji spriedumā secinātajam, uzskata, ka apstāklis, ka CSDD un ministrija neieguva pierādījumus, ka Transportlīdzeklim nav izsniegts atbilstības sertifikāts, nevar būt pamats atteikumam veikt transportlīdzekļa pastāvīgu reģistrāciju Latvijā.

[7.8] Tiesa nepamatoti secināja, ka uz šo lietu nav attiecināms EST spriedums lietā Nr.C-150/11. Minētajā spriedumā ir skaidri izteikta EST nostāja par Direktīvas 1999/37/EK normu interpretāciju, secinot, ka transportlīdzekļa reģistrācijai nedrīkst pieprasīt papildus reģistrācijas apliecībai iesniegt arī transportlīdzekļa atbilstības sertifikātu, kas šajā lietā ir konstatējams attiecībā uz pieteicēju. EST veiktā direktīvu normu interpretācija ir obligāta dalībvalstu tiesām.

[7.9] Šaubu gadījumā attiecībā par ES tiesību interpretāciju (ņemot vērā strīdus situāciju lietā un atbildētāja noraidošu pozīciju, kas ir vērsta pret ES tiesību normu piemērošanu) pieteicējs aicina izmantot iespēju uzdot prejudiciālos jautājumus EST.

[8] CSDD rakstveida paskaidrojumos pirmās instances tiesas spriedumu uzskata par tiesisku un pamatotu, bet apelācijas sūdzību lūdz noraidīt turpmāk atreferēto apsvērumu dēļ.

[8.1] Izskatot lietu, tiesa ir pilnībā realizējusi Administratīvā procesa likumā noteikto tiesas kontroli pār iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu. Tiesa, pildot savus pienākumus, pati (*ex officio*) ir objektīvi noskaidrojusi lietas apstākļus un devusi tiem vispusīgu un pamatotu juridisku vērtējumu.

[8.2] Noteikumu Nr.1080 74.2.apakšpunkts noteic, ka Latvijā uz laiku reģistrē transportlīdzekļus, kuri pastāvīgi ir vai tiks reģistrēti ārvalstī un kuri ievesti Latvijā uz laiku bez nodoma tos reģistrēt Latvijā pastāvīgi. Šādā gadījumā reģistrācijas apliecības sadaļā „Piezīmes" norāda „Ievests uz laiku", bet sadaļā „Derīga līdz" norāda laiku, uz kādu transportlīdzeklis ievests Latvijā, bet ne ilgāku par trijiem gadiem. Transportlīdzekļus, kuru pastāvīga reģistrācija Latvijā ir aizliegta, atļauts reģistrēt vienu reizi uz laiku līdz sešiem mēnešiem. Šādā gadījumā reģistrācijas apliecības sadaļā „Piezīmes" norāda „Ievests uz laiku. Aizliegts reģistrēt Latvijā pastāvīgi".

Pieteicējs atbilstoši minēto noteikumu 74.2.apakšpunktam veica Transportlīdzekļa reģistrāciju uz laiku. Šāda reģistrācija uz laiku transportlīdzekļiem, kuru pastāvīga reģistrācija Latvijā ir aizliegta, tajā skaitā kuriem nav atbilstības novērtējuma, tiek veikta ar mērķi rast iespēju transportlīdzekļa īpašniekam novērst neatbilstības, kuru dēļ nav tiesiska pamata veikt transportlīdzekļu pastāvīgu reģistrēšanu Latvijā. Attiecīgi, lai pēc reģistrēšanas šāds transportlīdzeklis varētu piedalīties ceļu satiksmē, tam veicama tehniskā apskate, kuras derīguma termiņš sakrīt ar reģistrācijas uz laiku termiņu. No apelācijas sūdzības pielikumā pievienotajiem tehniskās apskates dokumentiem izriet, ka Transportlīdzeklim nav derīgas

valsts tehniskās apskates (tehniskās apskates termiņš beidzās 21.01.2019.). Turklāt būtiski nošķirt tehniskās apskates ietvaros piešķirto atļauju dalībai ceļu satiksmē uz laiku, līdz tiek novērstas neatbilstības, kas nepieļauj transportlīdzekļu pastāvīgu reģistrēšanu Latvijā, no atbilstības apliecinājuma. Tāpat Transportlīdzeklim nav derīgas transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības (tās termiņš beidzās 21.01.2019.).

[8.3] Direktīva 1999/37/EK nav tieši piemērojamais ES tiesību akts. Minētā direktīva ir savlaicīgi un precīzi transponēta nacionālajos tiesību aktos, tāpēc tās normas nav tulkojamas atrauti no noteikumu Nr.1080 un Nr.1494 tiesību normām, kas nepieļauj pieteicējam piederošā Transportlīdzekļa pastāvīgu reģistrēšanu Latvijā.

[8.4] Nepamatots ir pieteicēja arguments, ka Eiropas transportlīdzekļu un to vadītāju apliecību informācijas sistēma (*EUCARIS*) kā datu avots nav izmantojama, lai noskaidrotu atbilstības apliecinājuma esību Transportlīdzeklim. Pēc būtības pieteikumā un apelācijas sūdzībā pieteicējs atzīst, ka šāda atbilstības apliecinājuma Transportlīdzeklim nav un savus argumentus lietā balsta uz pieņēmumu, ka transportlīdzekļa reģistrācija Lietuvā nodrošina transportlīdzekļa atzīšanu ES. CSDD norāda, ka *EUCARIS* ir starptautiska, plaši un sekmīgi pielietota datu bāze, kuras datu publiskā ticamība līdz šim nav tikusi apšaubīta.

[8.5] Pieteicējs nepamatoti atsaucas uz EST nolēmumiem, jo tajos taisīto spriedumu faktiskie un tiesiskie apstākļi būtiski atšķiras no izskatāmās lietas faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem. Turklāt, attiecībā uz spriedumu lietā Nr.C-150/11 būtiski ņemt vērā apstākli, ka minētā lieta ir par prasību iziet tehnisko apskati pirms transportlīdzekļa reģistrēšanas. Minētajā lietā EST secināja, ka Beļģijas Karaliste nevar attaisnot sistemātisku prasību iesniegt atbilstības sertifikātu, pamatojot to ar nepieciešamību pārbaudīt tādu transportlīdzekļu tehniskos parametrus, kuriem ir reģistrācijas apliecība. Spriedums lietā Nr.C-150/11 pēc būtības ir par reģistrācijas apliecību savstarpēju atzīšanu un tieši neskar pieteicēja gadījumā izskatāmos apstākļus.

Ja CSDD rīcībā nav strīdus Transportlīdzeklim izsniegta atbilstības novērtējuma, tad uzskatāms, ka Transportlīdzeklim nav šāds novērtējums.

[8.6] Apelācijas sūdzībā nav norādītas kādas jaunas ziņas par faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, kas nebūtu zināmas un izvērtētas pirmās instances tiesā, un būtu par pamatu sprieduma atcelšanai.

[9] Ministrija rakstveida paskaidrojumos pirmās instances tiesas spriedumu uzskata par tiesisku un pamatotu, bet apelācijas sūdzību lūdz noraidīt. Iestāde uztur pārsūdzētajā lēmumā un pirmās instances tiesai sniegtajos paskaidrojumos norādīto. Apelācijas sūdzībā nav norādīti jauni apstākļi vai argumenti, kas būtu par pamatu sprieduma atcelšanai.

[10] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[11] Rakstveida procesā pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[12] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Iepazinusies ar pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzības argumentiem, apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks, tā pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Pirmās instances tiesa rūpīgi un vispusīgi ir noskaidrojusi visus lietā būtiskos apstākļus un pareizi tos juridiski novērtējusi. Tāpēc atbilstoši iepriekš minētajai tiesību normai apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, izvērstāku argumentāciju nesniedzot.

Papildus par apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[13] Pieteicējs argumentē, ka ir veicis Transportlīdzekļa valsts tehnisko apskati, bet Transportlīdzekļa pastāvīgā reģistrācija tāpat tiekot liegta.

Kā redzams no apelācijas sūdzībai pievienotā Transportlīdzekļa tehniskās apskates dokumenta, Transportlīdzeklim nav derīgas valsts tehniskās apskates, jo termiņš, līdz kuram Transportlīdzeklim bija atļauts piedalīties ceļu satiksmē, beidzies 2019.gada 21.janvārī. No CSDD datu bāzē pieejamās informācijas izriet, ka Transportlīdzeklim nav arī derīgas reģistrācijas apliecības, jo reģistrācijas apliecības derīguma termiņš beidzies 2019.gada 21.janvārī. Turklāt pieteicējs nepamatoti uzskata, ka Transportlīdzeklim 2018.gada 28.decembrī veiktā valsts tehniskā apskate apliecina Transportlīdzekļa atbilstību ES prasībām.

Apgabaltiesa norāda, ka ir nošķirama valsts tehniskās apskates ietvaros piešķirtā atļauja dalībai ceļu satiksmē uz laiku, līdz tiek novērstas neatbilstības, kas nepieļauj Transportlīdzekļa pastāvīgu reģistrācija Latvijā (šajā gadījumā Transportlīdzeklim nav veikta individuālās apstiprināšanas procedūra), no atbilstības apliecinājuma. Transportlīdzekļa reģistrācija uz laiku un valsts tehniskā apskate tika veikta, lai pieteicējam kā Transportlīdzekļa īpašniekam dotu iespēju veikt Transportlīdzekļa atbilstības novērtēšanu saskaņā ar noteikumu Nr.1494 prasībām. Apgabaltiesa uzsver, ka Transportlīdzekļa reģistrācija uz laiku un valsts tehniskās apskates veikšana nav uzskatāmas par darbībām, kas aizstāj

Transportlīdzekļa atbilstības novērtēšanas procedūras.

[14] Pieteicējs apelācijas sūdzībā atsaucies uz skaidrojošā paziņojuma 3.5.2. c) apakšpunktu, uzskatot, ka sertifikāciju transportlīdzeklim nevar pieprasīt un tā atbilstība ir prezumējama, ja transportlīdzeklis ir bijis reģistrēts citā dalībvalstī. Tādējādi pieteicējs uzskata, ka Transportlīdzekļa reģistrācija Lietuvas Republikā nodrošina tā atzīšanu ES.

Kā to pareizi atzinusi pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Direktīvas 1999/37/EK 4.pantu un I pielikuma „K" apakšpunktu, un izvērtējot Transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā Nr.E6717 ietverto informāciju, šī reģistrācijas apliecība neapstiprina, ka Transportlīdzeklim Lietuvā bija izsniegts atbilstības apliecinājums. Savukārt Transportlīdzekļa reģistrēšanas fakts Lietuvā 2008.gadā pats par sevi nenozīmē, ka šim transportlīdzeklim ir izsniegts Eiropas Kopienas tipa, valsts tipa vai individuālais apstiprinājums. Faktiski pieteicējs arī neapstrīd, ka Transportlīdzeklim, ko viņš iegādājies Lietuvā, nav atbilstības sertifikāta, pirmās instances tiesas sēdē paskaidrojot, ka nevar pierādīt, ka „mašīna ir gājusi sertifikāciju".

Ņemot vērā, ka lietā nav pierādījumu, kas apliecinātu to, ka Transportlīdzeklim Lietuvā ir izsniegts atbilstības apliecinājums, kā arī nepastāv neviens no noteikumu Nr.1080 39.2.apakšpunktā paredzētajiem izņēmumiem, kad šāds dokuments nav nepieciešams, iestāde pamatoti secinājusi, ka nav iesniegti visi Transportlīdzekļa reģistrēšanai nepieciešamie dokumenti un Transportlīdzeklim ir jāveic atbilstības novērtēšana atbilstoši noteikumu Nr.1494 prasībām.

Ievērojot minēto, nepamatota ir pieteicēja atsauce uz EST 2005.gada 10.novembra spriedumu lietā Nr.C-432/03 par dalībvalsts atbilstības pārbaudes iestādes izsniegta sertifikāta atzīšanu citā dalībvalstī, jo izskatāmajā gadījumā Transportlīdzekļa iepriekšējās reģistrācijas valsts Lietuvas izsniegtajā reģistrācijas apliecībā nav norādīts ne valsts tipa, ne individuālā apstiprinājuma numurs, kā arī nav reģistrācijas iestādes apliecinājuma, ka Transportlīdzeklim ir veikta atbilstības novērtēšana. Tāpat nepamatota ir atsauce uz EST 2011.gada 27.oktobra spriedumu lietā Nr.C-311/10, ar kuru konstatēts, ka Polijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 2007/46/EK 48.pantā (Transponēšana) paredzēto pienākumu, jo šīs direktīvas normas ir savlaicīgi un korekti pārņemtas Latvijas tiesību aktos. Arī EST 2012.gada 6.septembra spriedums lietā Nr.C-150/11 uz izskatāmās lietas apstākļiem nav attiecināms, jo EST spriedums minētajā lietā ir par citās dalībvalstīs veiktas tehniskās apskates rezultātu, nevis atbilstības novērtējuma neatzīšanu.

Līgums par Eiropas transportlīdzekļu un vadītāja apliecību informācijas sistēmu (*EUCARIS*) pieņemts un apstiprināts ar Saeimas 2002.gada 11.aprīļa likumu, kas stājies spēkā 2002.gada 24.aprīlī. Papildus informācijas iegūšana no šīs sistēmas par Transportlīdzekļa datiem atbilst Administratīvā procesa likuma 103.panta regulējumam par administratīvā procesa tiesā būtību.

[15] Apgabaltiesa secina, ka apelācijas sūdzībā nav norādīts uz kādiem pirmās instances tiesas nenovērtētiem apstākļiem vai pierādījumiem, kuriem varētu būt nozīme strīda izšķiršanā un lietas pareizā izlemšanā. Pirmās instances tiesa ir atbildējusi uz visiem lietā nozīmīgiem tiesību jautājumiem, ir pareizi interpretējusi un piemērojusi atbilstošās tiesību normas, līdz ar to pieteicēja apelācijas sūdzības argumenti, ka tiesa nepareizi interpretēja un piemēroja tiesību normas, noraidāmi kā nepamatoti. Atbildes uz pieteicēja iebildumiem par Eiropas transportlīdzekļu un to vadītāju apliecību informācijas sistēmu (*EUCARIS* datu bāzi), transportlīdzekļu reģistrācijas tiesisko regulējumu un EST nolēmumiem izriet no pirmās instances tiesas sprieduma, kam apgabaltiesa pievienojās, līdz ar to apgabaltiesa šos argumentus neatkārto. Apstāklis, ka pieteicējs nepiekrīt tiesas argumentācijai**,** nevar būt par pamatu secinājumam, ka tā ir nepareiza.

Apgabaltiesai nerodas šaubas par ES tiesību aktu interpretāciju, līdz ar to arī nav konstatējams pamats jautājumu uzdošanai EST.

[16] Rezumējot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka nav konstatējami priekšnoteikumi pieteicējam labvēlīga administratīvā akta izdošanai par pienākuma uzlikšanu CSDD veikt Transportlīdzekļa pastāvīgu reģistrāciju Latvijā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Noraidīt /pers. A/ pieteikumu par pienākuma uzlikšanu VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija" izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru tiktu veikta /pers. A/ piederošā transportlīdzekļa *Toyota Sienna* pastāvīga reģistrācija Latvijā.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente M.Osmane

Tiesneses I.Kaļiņina